

maaffee med Undtagelse af en Enkelt — ingen Betaling for Bestyrelsen, saa at der er al Sandsynlighed for, at Bestyrelsesudgifterne ved denne Sparekasse ville blive større end ved Landets almindelige Sparekasser, og det vil igjen influere paa, at den Rente, der kan gives, bliver saa meget mindre. Jeg fremhæver særlig dette, fordi jeg antager, at en Fordeel, som man stiller sig for Die ved denne Sparekasseseafdeling, er den lettere Udgang til den, der tilbydes Publicum gjennem Postcontorterne eller Agenterne; men ærede Medlemmer maae herved ikke overse, at disse Folk lønnes og faae Gebyrer i Forhold til, hvad der tegnes hos dem, saa at Bestyrelsesomkostningerne af den Grund blive større ved denne end ved de almindelige Sparekasser, og at altsaa ogsaa denne Omstændighed vil influere paa Størrelsen af det Udbytte, en saadan Kasse er istand til at give. Endelig er der, saavidt jeg skjønner, en Fare tilføede i den sidste Deel af Forslagets første Stykke. Der staaer der: „efter Forløbet af en vis Tid“. Ja, hvad forstaae man nu ved det? Skal det ogsaa kunne være f. Ex. efter Forløbet af tre Maaned, efter een Maaned, eller maaffee efter endnu kortere Tid? Ja, i saa Fald er det slet ikke usandsynligt, at denne Afdeling vil blive benyttet som en Art Bank for forskjellige Instituter, og da navnlig for de andre Sparekasser, som kunne finde det overmaade bekvemt at indsætte deres Penge i den og faae en højere Rente, end de ere istand til at faae ved at anbringe deres Penge i kort Tid paa nogensomhelst anden Maade. En anden Omstændighed, som heller ikke maa lades ude af Betragtningen, er den, at det hører til en af Banfelighederne ved at bestyre en Sparekasse saaledes, at den overhovedet kan give en anstændig og forsvarlig Rente, at der maa iagttages den største Omhyggelighed med snarest muligt at faae gjort de indkommende Beløb frugtbringende og saa atter strax at gjøre den faldende Rente frugtbringende. Det forekommer mig at være et Spørgsmaal, om de Foranstaltninger, som ere nødvendige for at opnaae et gunstigt Resultat i saa Henseende, overhovedet taget ere forenelige med de Regler, som her gives for en af Staten bestyret og garan-

teret Anstalt som den, der her er Tale om at annectere denne Sparekasseseafdeling til. — Det er altsaa min Overbeviisning, at en Afdeling som denne ikke vil faae en saa udstrakt Anvendelse, at den selv paa nogen Maade kan dække de Udgifter, der ere forbundne med den, og at den ikke vil kunne gjøre en saadan Nytte, som kunde gjøre det forsvarligt at paalægge en Livrenteanstalt en saadan Forretning, der aldeles utvivlsomt ligger udenfor dens Formaal og udenfor de Former, indenfor hvilke den er vant til at bevæge sig.

S. Hansen: Ja, jeg maa dog tillade mig at være af en anden Mening end den høitærede Finantsminister. Jeg tror i Modsetning til den høitærede Minister, at, dersom ikke enten denne Bestemmelse eller en lignende, der nogenlunde kan bevirke det Samme, som tilsigtes ved dette Endringsforslag, indføres i Lovforslaget, saa ville baade Lovforslagets Hensigt og den høitærede Ministers Hensigt med dets Indbringelse forfeiles. Jeg har nemlig forstaaet Sagen saaledes, at det, der nærmest er den høitærede Ministers Hensigt, er at indrette Noget, som kan være til Gavn for Arbejderklassen, Noget, hvorved den arbejdende Klasse kan sættes istand til paa en beqvem og lempelig Maade at sikke sig en Alderdomsunderstøttelse, og det saa meget mere, som han jo for et Par Aar siden indbragte et Lovforslag, som ene og alene gif ud paa at virke for Arbejderklassen. Men det er min bestemte Overbeviisning, at, dersom ikke dette Forslag eller et lignende — det er mig ligegyldigt, enten det faaer accurat disse Klæder paa, som dette har, eller andre, naar det blot bevirker det Samme — bliver indsat i Loven, saa vil Hensigten for Arbejderklassens Vedkommende for Størstedelen forfeiles. Der er kun grumme Faa af den egentlige Arbejderklasse, som ere istand til at binde sig til at betale bestemte Indskud; det er Noget, som jeg er overbevist om, at de fleste, der kjende Arbejderklassens virkelige Stilling og virkelige daglige Forhold, og som vide, hvor ubestemt dens Fortjeneste er, ville give mig Ret i. Der er grumme Faa, der have en saadan jevn, stadig Fortjeneste, at de kunne paatage sig at præstere Indbetalinger